

Vladimir Ghika și preoția sa

ÎNCREDEREA

„Discipolii... se pot încredința cu ochii închiși posibilităților harului, bogățiilor nebănuite ale sufletelor ce se află în mâinile unui Dumnezeu care le dorește”, spune Monseniorul Ghika în introducerea la Prezența lui Dumnezeu, parte din Convorbiri spirituale. Pentru această perioadă de deschidere a unui nou an calendaristic, vizitarea acestei calități a părintelui Vladimir mi se pare mai mult decât utilă.

Ca un adevărat martor al modului de a acționa al lui Dumnezeu, ceea ce scrie în aceste rânduri, în 1932, deja trăise din plin. Resursele, posibilitățile harului sunt cu adevărat infinite, cum inepuizabil este izvorul acestuia. Obişnuim să numim providență această continuă revărsare de iubire către oameni ca expresie activă a înțelepciunii supreme cu care Domnul atrage toate la sine. Monseniorul are încredere în Providență și propune această atitudine tuturor ucenicilor.

Un alt aspect al încrederii propuse de Vladimir Ghika este cel care are în vedere „bogățiile sufletelor”. Aceste bogății sunt „nebănuite” pentru că își au originea în același izvor al iubirii divine, manifestate fie în calități oferite natural, fie în capacități sau carisme conferite prin har. Dumnezeu îl înzestrează pe fiecare cu ce are nevoie pentru a veni spre el și, în cazul discipolilor, pentru a-i conduce și pe alții. Această zestre de proveniență divină, de la Creator și Răscumpărător, recere încredere în oameni.

Așa și-a construit Vladimir Ghika proiectele pastorale și de caritate. Și pentru că spune și Scriptura: „este un timp pentru a face și un timp pentru a desface”, tot așa și-a încheiat proiectele: în totală încredere! **(UPF)**

Dragi prieteni ai Părintelui Ghika,

[...] Mons. Vladimir Ghika era un foarte bun prieten al părinților mei, mai ales al tatălui meu. Ei s-au întâlnit pentru prima dată la ambasada Franței la Bruxelles, când Paul Claudel era ambasador.

Părinții mei l-au ales pentru a celebra căsătoria lor pe 24 aprilie 1929 [...] Îmi amintesc foarte bine de vizitele lui sporadice la noi acasă. În general când se imbarca sau debarca la Marsilia. A vizat să mă boteze, în octombrie 1932, dar, reținut în altă parte, a trimis cu această ocazie o scrisoare foarte emoționantă, al cărei original îl păstrez cu mare grijă. [...] Am regăsit mai multe cărți poștale adresate de Părintele Vladimir tatălui meu, adeseori pentru a-și anunța trecerea sa pe la noi sau ca să mulțumească pentru ospitalitate. Cea mai emoționantă: o mică imagine unde înștiințează de proiectul de a reveni în Franța. Dar nu-și putea părăsi poporul tocmai acum, când intra în Vinerea sa Mare. [...] Eram deja călugăr la Clervaux când am aflat cu multă întârziere de martiriul lui groaznic și glorios, din dragoste pentru Domnul și pentru poporul lui. [...]

Mă rog cu stăruință pentru beatificarea lui în cel mai scurt timp. Viața și mărturia lui sunt de o actualitate extraordinară, mai ales acum în situația acestor noi opresiuni ideologice occidentale, care ajung la o dictatură asupra gândirii și în contextul unui anticreștinism care devine arogant și de nesuportat.

La un moment dat, IPS Robu se temea ca nu cumva beatificarea Monseniorului să învenineze relațiile cu ortodocșii. Am avut ocazia să întreb mai mulți prieteni, preoți ortodocși, și în mod special pe IPS Daniel, atunci Mitropolit de Iași și astăzi Patriarh. Ei au răspuns în unanimitate: nu va fi nicio problemă căci noi, de asemenea, îl venerăm ca pe un adevărat martir și, de altfel, toți martirii noștri și-au amestecat sângele cu Sfântul Sânge al Mielului adus Jertfă; au adăugat că și ei l-au pomenit în martirologiul lor contemporan.

Împreună să continuăm să ne rugăm cu stăruință pentru beatificarea rapidă în Biserică a celui care de pe acum nu încetează să vegheze cu duioșie asupra noastră și asupra poporului său.

Pr. Daniel Ange

Pr. Daniel Ange a dedicat mons. Ghika și martirilor comunismului capela bizantină de la Vabre (Franța), de la școala *Jeunesse Lumière*